

A szeretet ünnepe

Az esti gyertyafényben, csillagokban,
A mézeskalács illatában
Láthatatlanul ott a jel,
Hogy itt van újra KARÁCSONY.

A karácsony nem az ész,
Hanem a szív ünnepe.
Amikor kigyúlnak a karácsonyi fények,
Együtt kell dobbanni az emberek szívének.

Az ember arra született,
Hogy szeressen és szeressék,
S hogy ne a díszített fákon, ne a foszlós kalácson,
Hanem a szívekben legyen karácsony.

A rohanó világban megkoptak a fények,
Halványak a hitek, s halványak a remények.
Nem szeretnénk mást, csak hinni a szóban,
Őszintén szeretni, és bízni a jóban.

Távolság már nincsen,
A huncut kis angyalkák a világhálón szállnak.
Szeretetet visznek, sok szép üzenetet,
S az örömhírt, hogy Jézus megszületett.

Szóljon idén arról minden mese, ének:
- varázslata van a szív szeretetének.
Teremtsünk egy szebb, élhetőbb világot,
Amilyet az ember eddig még nem látott.

Lebar Lara, 3. a

A versben az alábbi szerzők sorai keveredtek össze:

Szilágyi Domonkos: Karácsony

Müller Péter-idézet a karácsonyról és a szeretetről

Aranyosi Ervin: Karácsonyi kívánságom

Ismeretlen szerző a karácsonyról